

Kjære Kold!

Jeg har hørt, at De har i Sinde at oprette en Skole i Fyen. Det er et godt Forsæt. Gud give Lykke! Men jeg har ogsaa hørt, at De har i Sinde, slet ingen Bøger at bruge. Er dette sandt – hvorpaa jeg dog tvivler – saa vil jeg bede Dem betænke, om De ikke derved berøver Deres Disciple et vigtigt Hjælpemiddel. Vor Herre har dog selv sørget for, at der blev skrevet en Bog til Gavn for h[an]s Menighed. Hvorfor maa den ik[ke] læses? Som gammel Historie-Lærer kan jeg forsikre Dem, at hvor herlig end den mundtlige Fortælling er til at vække og fremkalde Lyst, er dog Bogen nødvendig til at minde om hvad der er fortalt og repetere efter. Det kan dog umuligt være Deres Hensigt at gøre Deres Disciple til Deres Slaver ved at forbyde dem at lære noget ved Hjælp af andet end Dem selv. Og De veed ligesaa godt som jeg, at det er en vigtig Sag i vore Dage at lære Folk at bruge Bøger ret, da kun de Raaeste undlade aldeles at bruge dem.

Kjære Kold!

Jeg har hørt, at De har i Sinde at oprette en Skole i Fyen, det er et godt Forsæt, Gud give Lykke! Men jeg har ogsaa hørt, at De har i Sinde, slet ingen Bøger at bruge. Er dette sandt – hvorpaa jeg dog tvivler – saa vil jeg bede Dem betænke, om De ikke derved berøver Deres Disciple et vigtigt Hjælpemiddel. Vor Herre har dog selv sørget for, at der blev skrevet en Bog til Gavn for h[an]s Menighed. Hvorfor maa den ik[ke] læses? Som gammel Historie-Lærer kan jeg forsikre Dem, at hvor herlig end den mundtlige Fortælling er til at vække og fremkalde Lyst, er dog Bogen nødvendig til at minde om hvad der er fortalt og repetere efter. Det kan dog umuligt være Deres Hensigt at gøre Deres Disciple til Deres Slaver ved at forbyde dem at lære noget ved Hjælp af andet end Dem selv. Og De veed ligesaa godt som jeg, at det er en vigtig Sag i vore Dage at lære Folk at bruge Bøger ret, da kun de Raaeste undlade aldeles at bruge dem.

Nu haaber jeg, at De siger ved Dem selv, naar De har læst dette: hvad er dog det for noget Sludder! Müller kan jo dog begribe, at jeg ikke er bange for at bruge Bøger ret, fordi de fleste andre bruge dem galt, og at jeg ikke er dum nok at lade mig forføre til at kaste Bøgerne bort, af de Dødbidere der har glemt at bruge deres Mund. Det var jo ligesaa galt, som om en Bonde vilde lade være at pløue fordi hans Nabo aldrig harvede. – Men De kunde dog have ladet Dem forføre af Lyst til at træede op paa en ganske original Maade, umuligt var det ikke, og saa mente jeg, det kunde jo aldrig skade at sende Dem disse Linier. I al Fald har jeg nu gjort Mit, og det er mit værste Misgreb Intet at gøre.

Lev vell!

Deres

L. Müller.

Ranum, 18 Sept. 1849

Min Haaber gaaer, at De siger ved Dem selv, naar De har læst dette: hvad er dog det for noget Sludder! Müller kan jo dog begribe, at jeg ikke er bange for at bruge Bøger ret, fordi de fleste andre bruge dem galt, og at jeg ikke er dum nok at lade mig forføre til at kaste Bøgerne bort, af de Dødbidere der har glemt at bruge deres Mund. Det var jo ligesaa galt, som om en Bonde vilde lade være at pløue fordi hans Nabo aldrig harvede. – Men De kunde dog have ladet Dem forføre af Lyst til at træede op paa en ganske original Maade, umuligt var det ikke, og saa mente jeg, det kunde jo aldrig skade at sende Dem disse Linier. I al Fald har jeg nu gjort Mit, og det er mit værste Misgreb Intet at gøre.

Lev vell!

Deres
L. Müller.

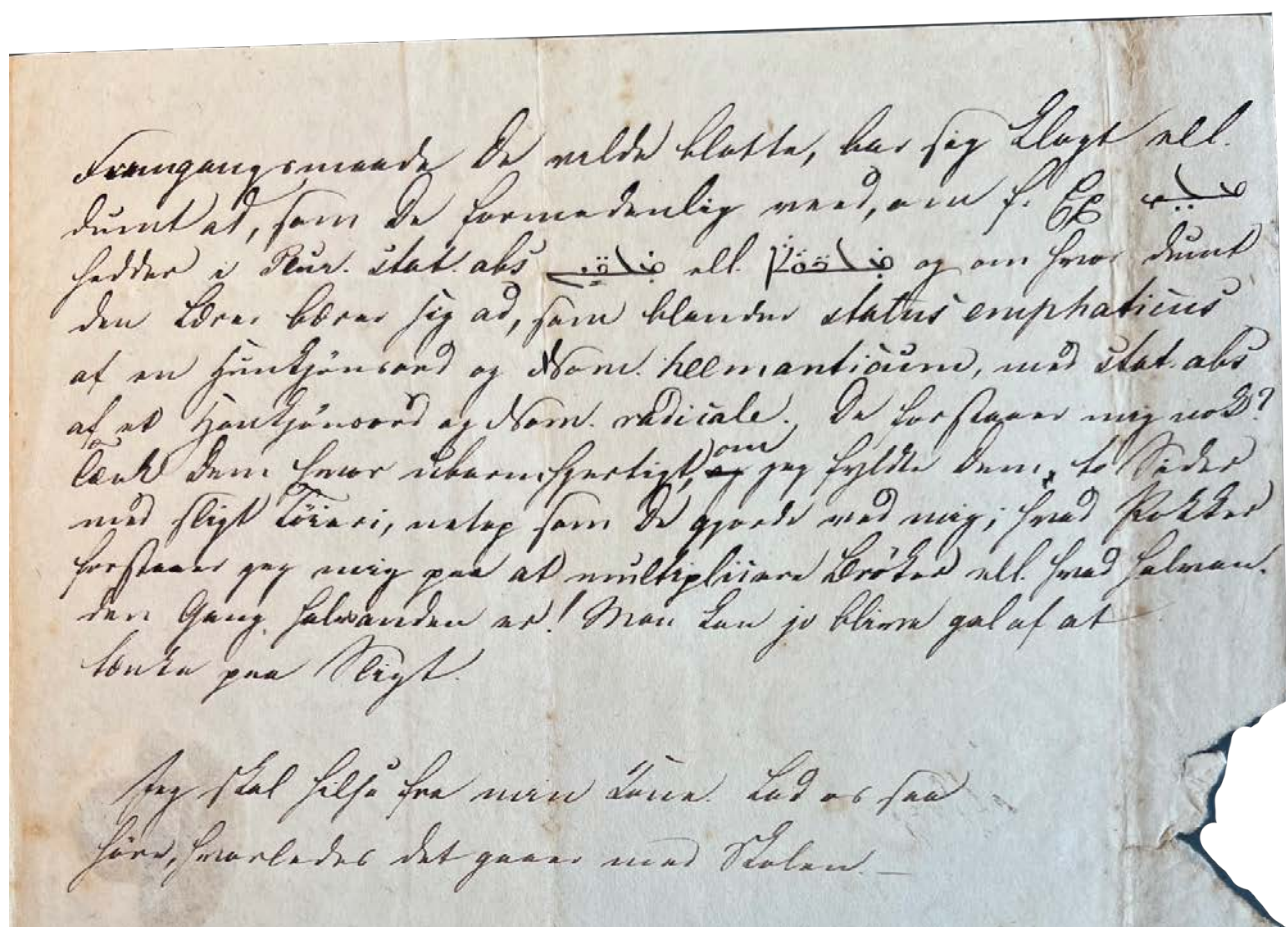
Ranum, 18 Sept. 1849.

J. V. S. Lad mig se Deres Brev, men naar De skriver om min Gang, lad mig saa endog se Deres Begreber. Hvis jeg forstod alle det som De siger om det, som De siger, og naar jeg saa lidt, om de Gøstfald, som De taler om.

E. Skr. Tak for Deres Brev, men naar De skriver en anden Gang, lad mig saa være fri for Regning thi jeg forstod ikke et eneste Ord af hvad der stod derom, og ved ligesaa lidt, om de Godtfolk, hvis taabelige Fremgangsmaade De vilde blotte, bar sig klogt ell. dumt ad, som De formodenlig ved, om f. Ex $\frac{1}{2}$ hedder i Plur. Stat. abs $\frac{1}{2}$ ell. $\frac{1}{2}$ og om hvor dumt den Lærer bærer sig ad, som blander status emphaticus af et Hunkønsord og nom. helmanticum med stat. abs. af et Hankøns ord og nom. radicale. De forstaar mig nok? Tænk Dem, hvor ubarmhæjertigt, om jeg fyldte Dem to Sider med slikt Tøieri, netop som De gjorde ved mig; hvad Pokker forstaar jeg mig paa at multiplicere Brøker ell. hvad halvanden Gang halvanden er! Man kan jo blive gal af at tænke paa Slikt.

Jeg skal hilse fra min Kone. Lad os saa høre, hvorledes det gaar med Skolen.

(Kolds Arkiv, Læg 10.1)

Desværre er Kolds brev til Müller ikke i dennes arkiv. Det kunne, når man er bekendt med hans tanker om at regne med størrelser (konkrete materialer), være spændende matematikdidaktisk læsning. [CO]